

Veure els invisibles

L'escola com a entorn
d'investigació

Documentar per reflexionar i aprendre

Inici de la investigació

Conversa amb una mare que ens comenta que el seu fill diu: “ *A l’escola em miren, però no em veuen*”!

Com a equip, ens impacta aquesta visió.

Acord d’equip per iniciar una investigació a partir d’un eix comú, acordat.

QUÈ FEM COM ESCOLA PER DONAR VISIBILITAT A AQUESTS NENS I NENES “INVISIBLES”?

Destinatariis de la documentació:

- els nens i les nenes
- **l'equip educatiu (reflexió)**
- les famílies

En aquest cas, la documentació ha estat pensada com a estratègia de reflexió i formació per l'equip de mestres

Posada en comú

AIGUA

Els animo a que s'agrupin per parelles de diferents edats per ajudar-se mutuament, sobretot per animar als més indecisos, i recordar, reprendre o iniciar projectes.

Les parelles inicials, però, han durat poc! Tot i així alguns dels "invisibles" han continuat l'activitat iniciada amb la parella.

Sense gairebé ni adonar-se'n s'han agrupat per afinitats.

Apareixen una enorme quantitat de situacions, de moments, d'estratègies..
Estratègies dels infants....

MATERIAL NATURAL

En un moment tot el material del taller és a la vista de tothom i s'organitzen sense dificultats perquè el grup es coneix i també coneixen bé els materials.

Han après a ajudar-se, a observar-se i a compartir jocs i activitats.

Avui ha estat interessant observar com les iniciatives d'uns han estat acabades per uns altres. Han interaccionat moltíssim, entre ells i amb els materials.

Ha estat un matí esplèndid!

... i estratègies dels adults... Maneres diferents de recollir les observacions, per intentar comprendre

Fonamental: posar les reflexions en relació

Apareixen aquestes reflexions

- Diferents tipus d'invisibilitat: SILENCIOSOS – OBSERVADORS – SOLITARIS – TÍMIDS –
- Si son *invisibles* per a nosaltres, adults, tal vegada els estem convertint en invisibles als ulls dels infants?
- Per què ens incomoda aquesta invisibilitat?
- És necessari actuar sempre?

...més reflexions...

- Els infants tenen el dret a tenir una certa invisibilitat.
- Els contextos condicionen les invisibilitats (el tipus de taller, la morfologia del grup...)
- Alguns infants demanen intervenir des del seu silenci.
- Qui més parla, no és forçosament qui més sap.

...més reflexions...

- Els diferents models d'escola construeixen diferents models d'invisibilitat.
- La lentitud, la discreció, el silenci en l'acció, no son virtuts que l'escola aculli de manera massa positiva(...com institució, és possible que no aculli ni als infants ni, tampoc, a les persones de l'equip, aparentment, menys presents)

Què podem fer com escola?

Diferents estratègies:

- Donar responsabilitats i confiança
- Respectar que es refugiïn en accions com la del dibuix fet en solitud, en l'observació... sense exigir que s'incorporin sempre al grup
- Ser respectuosos amb qui no vol aparèixer davant del grup.
- Deixar propostes obertes....
-

Consideracions

Sobre documentar *els invisibles*

- Observar demana temps, pels infants i també pels adults.
- A mesura que els hem observat, han començat a desaparèixer els invisibles...

Consideracions

Sobre la investigació

- Necessitat d'acordar en equip temes d'observació transversals que ens portin a una discussió, a la construcció col·lectiva del nostre pensament.
- **ESTAR ATENTS ALS ARGUMENTS QUE EL QUOTIDIÀ EDUCATIU ENS OFEREIX.**

EL DRET A LA INCLUSIÓ NO ÉS POSSIBLE SENSE EL RESPECTE AL DRET A UNA VISIBILITAT DE LA PRÒPIA IDENTITAT, A TENIR TEMPS PROPIS PER APRENDRE, PER A COMUNICAR-SE...

EL DRET A FER DE MESTRE/A NO ÉS POSSIBLE SENSE LA REFLEXIÓ I LA CONSTRUCCIÓ D'APRENTATGE EN EQUIP.

**Equip de mestres del parvulari de les Pinediques.
curs 2017-2018**